

1. В світ-лі зір у - но - чі йшов Спа - си - тель свя - тий В сад, де зем - лю вже ве - чір зро - сив.
 2. Вєсь грїх сві - ту то - ді Він на Се - бе у - зяв, Як в са - ду на ко - лі - нах сто - яв.
 3. Тож спі - ва - ти - му я про лю - бов, що Гос - подь На ко - лі - нах в мо - лит - ві я - вив.

На о - дин - ці Він там на ко - лі - на у - пав І мо - ливсь бі - ля дав - ніх о - лив.
 Він із бо - лем про - сив: "Хай ця ча - ша ми - не... А - ле хай бу - де во - ля Тво - я".
 Сла - ва й ве - лич Йо - му, Він у - зяв мій тя - гар, Як мо - ливсь бі - ля дав - ніх о - лив.

Приспів:

Бі - ля дав - ніх о - лив, бі - ля дав - ніх о - лив На ко - лі - нах Спа - си - тель мо - ливсь:

"Не - хай во - ля Тво - я бу - де, а не Мо - я", - Він про - сив бі - ля дав - ніх о - лив.

1. В світлі зір уночі йшов Спаситель святий
 В сад, де землю вже вечір зросив.
 Наодинці Він там на коліна упав
 І моливсь біля давніх олив.

Приспів:

Біля давніх олив, біля давніх олив
 На колінах Спаситель моливсь:
 "Нехай воля Твоя буде, а не Моя", —
 Він просив біля давніх олив.

2. Вєсь грїх світу тоді Він на Себе узяв,
 Як в саду на колінах стояв.
 Він із болем просив: "Хай ця чаша мине...
 Але хай буде воля Твоя!"

3. Тож співатиму я про любов, що Господь
 На колінах в молитві явив.
 Слава й велич Йому, Він узяв мій тягар,
 Як моливсь біля давніх олив.